

[Britta Schall Holberg]

Det er også meget vigtigt, at man ind i debatten tager de arbejdsmarkedsmæssige forhold i lokalområdet, den arbejdstid, forældrene har, osv. Jeg skal gøre opmærksom på, at Socialforskningsinstituttets undersøgelse viser, at for 170.000 børn vælges andre pasningsformer end de offentlige tilbud, fordi de offentlige tilbud ikke svarer til familiernes behov. Det gælder f.eks., når moderen har forskudte og ubekvemme arbejdstider, og det gælder også mange med deltidsarbejde. Her bliver den offentlige pasning alt for dyr i forhold til privat dagpleje, hvor der kun betales for de timer, man benytter den.

Endelig må der også være mulighed for, at forældre, der ikke har arbejde uden for hjemmet, alligevel kan få passet deres børn en del af dagen, hvis de ønsker det, ikke af hensyn til forældrene, men af hensyn til børnenes mulighed for at få nogle at lege med f.eks.

I Venstre vil vi hverken prioritere den ene, den anden eller den tredje pasningsform frem for de andre. Især skal man herindefra være varsom med at tro, at man har patent på at vide, hvad der er godt for folk, der bor i andre dele af landet og under andre vilkår, end man selv gør.

Derfor lægger vi i Venstre vægt på, at kommunerne får så stor mulighed for at være fleksible som overhovedet muligt. Vi så gerne en skov af muligheder og måder vokse op rundt omkring. Vi så gerne, at Folketinget vedtog, at pengene følger barnet og ikke pasningsformen, sådan at forældre og børn fik et reelt valg mellem mulighederne. Desuden ville det skærpe opmærksomheden med hensyn til kvalitet både i udbud og indhold.

Vi lægger under alle omstændigheder vægt på, at kommunerne får mulighed for at betale forældrene et beløb, hvis de har lyst til det, sådan at disse får et reelt valg: om de vil anvende beløbet til køb, om jeg så må sige, af en daginstitutionsplads i kortere eller længere tid, eller de vil købe et andet pasningstilbud, eller de hellere vil vælge, at den ene eller begge forældre går ned i timetal og dermed får lejlighed til at være mere sammen med deres børn.

Men her begynder skriget i debatten. Jamen vi kan da ikke overlade det til forældre selv at vælge! Det ville desuden bare ende med, at kvinderne blev presset hjem. Sådan har det lydt i debatten i den sidste tid, og det er mærkeligt nok oftest kvinder, der kommer med disse om-

sorgsfulde jammerhyl, de kvinder, der ellers i debatten står for, at kvinderne i andre af livets forhold selv må tage vare på deres liv. Det gælder, når vi diskuterer abort, det gælder, når vi taler om skilsmisse, og det gælder meget andet, der vedrører familien.

Hvis kvindesagen skal have nogen mening, er det uanstændigt at gå ud fra, at kvinderne og familierne ikke selv kan og skal vælge, hvordan de helst vil tilrettelægge deres liv. Det forekommer mig fuldstændig urimeligt, at man på den måde tiltager sig patent på at vide, hvad der er bedst for andre. Det kan hverken være Folketinget eller myndighederne, der skal tilrettelægge andre menneskers liv og være værdidomme-re over, hvad der er bedst for andre i denne sag.

Det skal ikke være sådan, at vi hindrer forældrene i at prioritere deres liv, som de helst vil have det, fordi vi skal have fyldt nogle stive systemer ud, som vi har udtænkt. Den form for formynderi må høre op, også fordi den fører til spild af pladser i virkeligheden. Moderne mennesker vil heller ikke acceptere et sådant formynderi.

Socialforskningsinstituttet har i øvrigt i den undersøgelse, jeg omtalte, sagt, at 22.000 i dag ønsker alternative pasningsmuligheder, og det kunne jo være en af grundene til, at vi har den situation, som er nævnt i forespørgslen i dag.

Venstre går altså varmt ind for så stor frihed for forældre og kommuner som muligt på dette område. § 69 i bistandsloven skal ikke kun kun bruges til at lave bygningsværker med. Det skal den bruges til dér, hvor forældrene ønsker institutioner. Andre steder ønsker man noget andet, eller man ønsker kombinationsmuligheder, og så skal der være en helt naturlig mulighed for det. Flexibilitet i pasningstilbudene er Venstres bud på den forespørgsel, der er stillet her i dag.

(Kort bemærkning).

Agerschow (SF):

Det var en interessant ideologisk tale, Venstres ordfører holdt. Den handlede stort set ikke om forespørgslen, så vidt jeg kunne høre, men jeg kan være blevet forstyrret ude i sidegangen.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Har Venstre et syn på ventelisterne? Vi går ud fra, at de forældre, der nu har fået skrevet deres børn på venteliste, er interesseret i at få en daginstitutionsplads, og det er det, forespørgs-